

Prima Primissima 2010 – Moldova kitüntetéséhez

(folytatás a második oldalról)

A „vagyonatlan” Kádár hagyatéka (kisebb részének) árverése során közel 100 millió folyt be a kasszába! De úgy is vizsgálható a kérdés, hogy *kinek, mit és miért* gyűjtögetett volna a gyermektelen Kádár házaspár (?), amikor MINDENÜK MEGVOLT!

Mindenhol, mindig, minden és mindenki a rendelkezésükre állt: szakácsok, orvosok, gépjármű, különvonat (vagy vagon), repülőgép, motorcsónak, sétahajó, őrző-védő szolgálat, kísérővadász, horgász, titkárnő, vadászterület, kilövésre kiszemelt vad, szállodai rezidenciák, és kívánságra zenekar vagy Hofi-féle szórakoztató komédiások. Kizárólagos használatukra, illetve (részben) vendégeik számára!

Az a tény, hogy Kádár csak a „legócskább” cigarettát szívta, nem a *szerelességére* utal, hanem *megszokására, igénytelenségére, tudatlanságára és nemtörődömségére* (pl.: környezetével szemben).

Mindezekért nem lenne helyes glóriát fenni a feje köré, és marxista-leninista istenként imádni!

KÁDÁR SZAKÁCSAI ÉS VENDÉGEI

Talán az előző pontban lévő fejtegetés kiegészítését is szolgálhatja ez a bekezdés. Kádár titkárságáról gyakran futott be a legfelsőbb guruk számára üzemelő objektumokba a következő (vagy hasonló) tartalmú telefonüzenet, amelyre *sem választ nem vártak, sem magyarázkodást* nem fogadtak el: „Kádár elvtárs érkezik 13.00-kor, 25 fő részére készítsenek halászlét, túrós csuszát és palacsintát”.

A titkárság vezetője (vagy Kádár titkárnője) soha nem kérdezte meg, hogy van-e hal a konyhán, ott van-e a személyzet?

Gyarmatpusztán például – legtöbbször -, Szűcs Ferenc altábornagy fogadta a „puritán nagyvezírt”, lelkesen kavargatta a szabad ég alatt forgó üst fortyogó tartalmát, és büszkén invitálta Kádárt: „*ezt KÓSTOLD meg Kádár elvtárs, ezt a halászlét én főztem a saját receptem szerint*”.

A „kóstold” szavacska nyomatékos hangsúlyozásával azt jelezte a Kádárral „befutott” vendégek számára, hogy *tegező viszonyban* az MSZMP első titkárával, aki szokása szerint az elvtárs szó elhagyásával csak *vezetékneven szólított* beszélgető partnereit, így kedvenc tábornokával, fővadászával és önkéntes szakácsával is csak „per Szűcs-özött”.

Azt mondani sem kell, hogy konyhai dolgozó serege sürgölődött az ebéd elkészítésénél, és tisztes távolságról figyelték Szűcs szemérmetlen hazudását.

KÁDÁR, A HORGÁSZINAS

Kádárt Gyarmatpusztán tanította meg horgászni „Gyula bácsi”, aki talán az ország egyik *legtisztességesebb, legerényesebb és legtapasztaltabb* halóréként kezelte az egykori főúri kastélyból kormány-pihenővé átalakított objektum halastavait.

Gyula bácsi otthoni asztalára *csak (!) akkor jutott halféleség*, ha a meghívott vendég komolyan vette a szabályokat, és a három darab kvótán felül kifogott mennyiséget leadta, vagy leadatta a konyhára, egy-két darabot pedig átengedett a halórnek.

Miután a „kiéheztetett”, (dömperral előzőleg odaszállított) 2-4-5 kilós pontyok kifogásával megvolt az MSZMP első titkárának a sikerélménye (röpke egy óra leforgása alatt, három horgászbot és Gyula bácsi segítségével 14 darab halat kapkodott ki a vízből), ezért megállapítható, hogy Kádár elvtárs rendkívül jó tanuló, Gyula bácsi pedig kiváló oktatónak bizonyult.

A jól végzett és eredményes munka befejeztével, Gyula bácsi (oktondi módon) megkérdte a boldogságban fürdő „tanítványát”, hogy mi legyen a halakkal, megpuccolják-e a konyhán és szállításra becsomagolják vagy a hűtőbe tegyék, és megengedi-e Kádár elvtárs, hogy egy darabot haza vigyen a feleségének?

Kádár János megmutatta, hogy vigyáz a dolgozó nép vagyonára és a vonatkozó szabályok sem ismeretlenek előtte. Kioktatta Gyula bácsit, hogy a közösségi tulajdont nem lehet megrövidíteni, neki *nem kell becsomagolni semmit*, vigye *mindet* a konyhára és szóljon a szakácsoknak, hogy egy óra múlva tálalhatnak...

Gyula bácsi nem járt jobban, az ott horgászgató Borbély Sándor munkásőr főparancsnokkal sem! Borbély tapasztalt horgász volt (főként halastóban), nem szorult Gyula bácsi segítségére, viszont Kádár elvtársával ellentétben nem vigyázott a nép vagyonára, és *hatalmas nejlón zsákba gyűjtögette zsákmányát*, majd a *szolgálati kocsi* csomagtartójába helyezett kb. 80-90 kilós „zsákmányával” elrobogott a tavacska közeléből, egy pillantásra sem méltatva a halórt.

Na már most: lehet szavazni, választani és „késhegyig” megnő vitát folytatni afelett, hogy Kádár vagy Borbély a nagyobb puritán, gazember, kiskirály vagy tolvaj?

Kádár nem vitt el halacsát (bolond lett volna Mária asszony otthon kínlódni a sütéssel-főzéssel), Borbély viszont mázsaszámra „zabrált”, egyikőjük sem fizetett, és semmibe vették az általuk szüntelen hangoztatott dolgozókat vagy a nép

vagyonát. Csupán a kivitelezés módszerében és formájában különböztek egymástól!

E téma bezárásaként meg kell említeni, hogy Kádár még jó néhány leckét vett Gyula bácsitól, és a kisöreg – „hivatalból” – mindig segédkezett Kádár a magas rangú vendég horgászata során.

Az ajándékhal nem került többé szóba, bár egyszer Kádár, mintha elfelejtette volna az első lecke történéseit, megkérdte Gyula bácsit: „*mondja Gyula, maga nem fog magának vacsorára egy halat?*”.

Gyula bácsi csendesen megjegyezte: „*Kádár elvtárs, én halór vagyok, nekem nem szabad itt horgászni, és életemben soha sem szegtem meg a szabályokat*”.

Kádár elismerő pillantást vetett tanítójára, de halat egyetlenegyszer sem adott neki!

KÁDÁR, HRUSCSOV ÉS A MEGSZÁLLÓ SZOVJET CSAPATOK

Kádár Hruscsovnek köszönhette hatalmát, ennek tudatában igen nagy tisztelettel viseltetett patrónusával szemben. Hruscsov minden kérését teljesítette, bekapcsolódott a gazdaságot sújtó fegyverkezési programba, az adófizetők pénzéből és külföldi kölcsönökből finanszírozta a szovjetek világhódító katonai/gazdasági terveit.

Egyszer mondott ellent Hruscsov-nak, amikor moszkvai vendége, a pazsar fogadtatástól elbódulva, szóba hozta a hazánkban „ideiglenesen állomásozó” szovjet katonai kontingens visszahívását.

Kádár határozottan tiltakozott Hruscsov terve ellen, és elérte, hogy a téma ne kerüljön többé a dűsan terített asztalra. Ennek következtében, Magyarország 171 szovjet helyőrségében, mintegy 200 ezer katona (és családtagjaik) mindennemű ellátása *tovább terhelte a népgazdaságot, közel harminc éven át!*

Kádár nem bízott sem a hadseregben, sem a belügyi erőben, de még a munkásöreiből sem! A miniszterelnökét és házját eláruló „szökevény” jól emlékezett arra, hogy szovjet harcokcsiban és szovjet szuronyok árnyékában (az éjszaka leple alatt) jött vissza Budapestre Apró Antal társaságában '56 november 6-án. Nyilvánvaló, hogy imponálhatott neki Hruscsov és az intervenció katonák határozott fellépése forradalmunk és szabadságharcunk eltiprása, valamint Budapest rommá lövése. Ezért „vétózta meg” a szovjet csapatok kivonási tervét, mivel tisztában volt azzal, hogy kritikus helyzetben kire támaszkodhat...

A szovjet kormány akceptálta Kádár álláspontját és politikai vonalvezetését, ezért hamarosan *elnyerte* a Lenin-békedíjat és a *SZOVJETUNIO HŐSÉ* kitüntetését, messze *megeelőzve* Farkas Bertalan úrhajósunkat!

KÁDÁR, AZ IGAZMONDÓ (?)

Történelem (gyakran) ismétli önmagát! Az egykori szocialista táborhoz tartozó államokban meghonosodott az állampolgárok megfélemlítése, megtévesztése és elbutítása.

Szovjet mintára, Kádár vezette be, hogy az ötvenes éveken belüli éves terjedési statisztikai adatok megjelenjenek a párt központi lapjában, - a Népszabadságban.

Természetesen – jó és figyelmes vezetőhöz méltóan -, személyesen ellenőrizte a közlésre készült adatokat, mivel jól ismerte azt a közmondást, miszerint: „*gazda szemé hizlalja a jószágot*”.

Kádár rendszeresen *„felhizlaltatta”* az évek során egyre csökkenő tendenciát mutató számadatokat. Ebben készséges segítőtársa volt Havasi Ferenc, miniszterelnök helyettes, KB és PB tag, valamint számos más állami, illetve pártfunkciók főhő-mestere.

Amikor a népgazdasági mutatók romlása kezdett erőteljesebbé válni, 1979-ben, Bálint József, a Központi Statisztikai Hivatal (KSH) elnöke, elkészítette a tervteljesítés összesítő adatait és bemutatta Kádárnak, a Népszabadságban közzétételre tervezett anyagot. Kádár megdöbbenve látta, hogy a tervteljesítési mutatók többsége nem éri el a 100%-ot., de olyanok is voltak, amelyek 90%-ot is alig alatt „vegetáltak”.

Azonnal hívta Havas elvtársat, és kettesben agitálták Bálintot, hogy „srófoljon fel” minden adatot 100% fölé. Miután Bálint József erre nem volt hajlandó, ezért felszólították, hogy nyújtsa be lemondási kérelmét. A 49 (!) éves KSH elnököt kordedvezményrel nyugdíjazták, és Nyitrai Ferencné neveztek ki a KSH elnökévé.

Nyitrai 10 évig mérföldkővel szorgalommal „tupirozta” Kádárnak (és a közvéleménynek) a statisztikai adatokat 100%-fölé. Erdemei elismeréseként (1985-89-ben) a brit Királyi Statisztikai Társaság tiszteletbeli tagjává, (1984-89-ben) az Európai Statisztikusok Konferenciája alelnökévé, majd a *rendszer-változást követően (!) a JPTE és a Miskolci Egyetem díszdoktorává, 1991-ben a Magyar Tudományos Akadémia Statisztikai Bizottságának tagjává választották.*

1988-ban Állami Díjjal, 1994-ben Fényes Elek és Keleti Károly emlékérmekkel ismerték el eredményes munkáját.

Elképzelhető, hogy a valóságtól gyökeresen eltérő, valótlan

(DÜBÖRGŐ) gazdasági mutatókkal való „bűvészkedést”, - Medgyessy, Gyurcsány és Kócai elvtársak Kádártól, Havasitól vagy Nyitraiától vették át (örökölték), felismerve, hogy a nyilvánosság előtt elkövetett (gátlástalan) hazugságokat, számos hazai vagy külföldi intézmények is honorálják.

KÁDÁR ÉS A SZOVJET NUKLEÁRIS FEGYVEREK

Kádár, az MSZMP KB első titkaraként – egy személyben - *hozzájárult* ahhoz, hogy megszállóink, hazánk területére közepes és nagy hatósugarú nukleáris pusztító-tölteteket és a töltet célba juttatására alkalmas hordozórakétákat hozzanak (telepít-senek és/vagy tároljanak).

Tudomása kellett, hogy legyen arról is, hogy a Dunántúl egyes pontjain „atombiztos” vezetési pontokat (harcálláspontokat) építenek a szovjetek, mert ha a nukleáris eszközök behozatalára az áldását (és hozzájárulását) kérték, akkor aligha tartottak arról a Kreml illetékesei, hogy a *SZOVJETUNIO* (magyar?) *HŐSÉ* ellenezné a mélyépítési munkálatokat.

Nagy valószínűséggel fel sem vetődött Kádár primitív agyában az a gondolat, hogy egy NATO-VSZ konfliktus esetében hazánk kapta volna a legelső nukleáris csapásokat, mert az ide telepített szovjet rakéták (földrajzi helyzetükből kifolyólag), képezték a legnagyobb potenciális veszélyt a Nyugat számára. Egy ilyen esetben viszont nem csupán a Dunántúl vált volna porsivatagzá, hanem a Kárpát-medence élővilága is kipusztulásra lett volna ítélve.

A baloldalhoz mindhaláláig kötődő Faludy György így írt erről Torontóban (1981-ben), EGY HELYTARTÓHOZ 25 ÉV UTÁN c. Kádárhoz szóló versében (részlet):

„*És a jövő? Aki még el nem gárgyult,*

az ismeri a kilövőpályákat,
miket a ruszlik szerzte a Dunántúl
gyér erdeibe vágtak.

-
Ha háború jön, rajtunk kezdik. A föld
olajfestéke hámlik. Izzó szőre
leperzselődik. A Balaton fölforr,
gázfelhő lesz belőle,

-
a városok rizsporrá kenődnek szét,
halálsugarak csapnak fel az égre,
és nem marad se sír, se rom, sem emlék.
Más nem lehet a vége.”

ÖSSZEGEZVE

„Aki még el nem gárgyult” annak észre kell venni, hogy Kádár (Czermanik, Csermanek, Barna, Lipták) és bandája, valamint az MSZMP-re keresztelt (MKP, KMP., BEKEPÁRT, MDP) *erkölcsi, anyagi, egészségügyi* és tudati értelemben, - a sárba tiporta nemzetünket.

Ugyan ezt teszi most, az M-betűvel csökkentett utódpart és vezetői.

Moldova „siker” könyve azt sugallja az olvasóknak, hogy Kádár gerinces, művelt, határozott, az adott körülményekhez jól alkalmazkodó nagyformátumú politikus volt.

Moldova *természetesnek és dícséretesnek* tartja, hogy a jellemtelen, szakmáját soha nem művelő műszerész segéd, aljas hazaáruló, irányította a tíz millió ember életét, és házardjátékosként játszott egy nemzet jövőjével! Mérföldkővel nagy összegű külföldi kölcsönök felvételével biztosította a legvidé-mabb barakk lakóinak a langyos jólétet, a nyugati *életszínvo-nalról és átlagéletkortól* való *döbbenetes* nagyságrendű lemaradást! Mind a közszolgálati, mind pedig a kereskedelmi tévéadók bőséges időtartamban népszerűsítik Moldova nézeteit, a gyengeelméjűekre jellemző, bárgyú mosollyal kísért kádári tirádát.

A nyugati határon kiépített akná-
rakkal, szögesdróttal, ütlevékiadá-
sok megnehezítésével, a rádió és tévé
adások cenzúrázásával, valamint a nyu-
gati rádióadók zavarásával, továbbá a
pártpropaganda eszközeivel fosztották
meg az embereket e tisztánlátástól, és
az igazság megismerésétől. Ezzel elér-
ték, hogy a tájékozatlan tömeg hitt Ká-
dár a „*fejlett szocialista társadalom*
alapjai lerakását” hirdető nyilatkozatai-
ban, elhitte, hogy a kapitalizmus a
pusztulás stádiumában van, hogy a

mérhetetlen nyersanyagterheléssel rendelkező hatalmas Szovjetunió vezetésével, expressz sebességgel rohanunk a minden földi jót biztosító kommunista társadalom megvalósítá-sa felé.

Gyakorlatilag ez jellemezte Kádár – számokkal kimutathatatlant – politikai és szakmai IQ-ját!

Hasonló módon lehet felmérni azoknak az IQ-ját is, akik történelmünk *legvéresebb kezű despotájának*, valamint *legna-gyobb árulójának* minden *piszkos „életművét”* igyekeznek megmagyarázni és patyolat-tisztára mosni, ha mással nem, akkor a Moldova-féle „elgárgyult” tollforgatók könyveivel, cikkeivel és a vele készített tévés interjúikkal.

Prof. Dr. Bokor Imre
Nemzeti InternetFigyelő

